

Goeiejun allegjer

Ik wil mij eerst even voorstellen. Mijn naam is Ida Bouma. Ik ben een geboren en getogen Marsumer. Opgegroeid buten ut oan de Bitgumerdyk waar mijn heit en mem Johannes en Annie Bouma nog steeds wonen. Op mijn 21^e ben ik het huis uitgegaan en verhuisd naar het dorp, waar ik nog steeds woon.

Ik moet jullie eerst wat bekennen. Dit is voor de mij de eerste keer dat ik de aldjieroertinking bijwoon. Mijn oudejaarsdag ziet er meestal wat anders uit. Eerst aan het werk en dan om uur of 2 met collega's de stad even in. Een kroegje wel te verstaan. Gezellig praten over van alles en nog wat. De laatste roddels even doornemen. Je weet wel hoe dat gaat. Dan om een uur of 5 op de fiets naar huis. Het vervelende is altijd dat mijn fiets maar niet de hoeke over kan. Er rest dan maar een ding en dat is even bij Klaas in het café zien. Daar wordt ook weer gezellig eameljen over van alles en nog wat. Als het dan inmiddels half 9 is, dan denk wel eens: oh ja: het is ook aldjiersoertinking. Maar ja, dan was ik alweer te laat.

Maar dit jaar is het anders. Dit jaar ben ik hier wel. En vind ik het een eer dat ik hier mag staan. Ik sta hier namelijk met een missie: te weten: Mienskip. Het woord Mienskip heeft dit jaar veel betekenis gekregen door de Kulturele hoofdstad. Ook in Marsum was dit het thema voor 2018 en volgens mij zijn wij daar goed in geslaagd. Wat een start! Direct op 1 januari had de aldjiersploech gezorgd voor de hilarische opening. Direct daarna begon het programma bij het Poptaslot. Een week lang schaatsen voor de kinderen en de ouderen gezellig bij de koek en sopie tent. En 's Avonds de theatrale wandeling door het Poptaslot. Een week lang, helemaal uitverkocht. Een groot succes, dankzij al die vrijwilligers van binnen en buiten Marsum. En dan gingen we richting de zomer waarbij de straten actief werden voor het bedenken van straatversiering en een kar voor de Marsum merke. Ook dit was een succes. In totaal 20 wagens was voor het dorp Marsum een mooie prestatie. Maar niet alleen de optocht, ook het kaatsen en de spelletjes op zaterdagmiddag gaf het gevoel van mienskip. Hoe een eenvoudig spelletje als bordje gooien, dit kan bewerkstelligen. En dan gaan we richting het einde van het jaar en wordt de

kerstboom opgezet en de lichtjes aangestoken. Ook hier was jong en oud bij betrokken.

Maar nu zijn wij 31 december en de culturele hoofdstad is ten einde. Maar ook het gevoel van mienskip? Ik hoop het niet want ons dorp heeft dat juist zo hard nodig. Denk maar aan de verenigingen die het moeilijk hebben om vrijwilligers te vinden en de winkels en horeca die er alles aan doen om hoofd boven water te houden.

Dus we moeten hiermee doorgaan maar hoe? Zelf heb ik daar wel een mening over: want het begint allemaal bij ons zelf met één belangrijk uitgangspunt:. En welk uitgangspunt dit nu is, wil ik jullie laten zien aan de hand van een moment dat voor mij persoonlijk een van mijn hoogtepunten voor 2018 was. Ik wil jullie meenemen naar donderdagmiddag 22 februari 2018. Het is in Nederland dan 13.00 uur. In Zuid-Korea is het dan 21.00:

<https://www.dailymotion.com/video/x6f5n7x>

Wat een schitterend moment.

Een moment dat, zeker voor ons als familie, Suzanne is de oudste dochter van mijn zus Hannie, onvergetelijk is. Maar dit moment laat ik bewust ook zien. Het geeft ook wat aan: de drive die Suzanne heeft. De drive om elke dag te trainen en nog eens trainen, de drive om te winnen, de drive om de beste te zijn, de drive om voor goud te gaan.

En die zelfde drive is ook zo hard nodig om onze mienskip Marsum in stand te houden. Niet op topsportnivo, niet om olympisch kampioen te worden of sportvrouw van het jaar. Nee gewoon om de mienskip in Marsum overeind te houden. Ook daar is "het willen en het "er voor gaan" belangrijk. Het gebeurt niet vanzelf.

Zelf probeer ik hieraan een bedrage te geven door actief te zijn in het verenigingsleven. Zo ben ik actief bij Kaatsver Foarut. Een vereniging waarbij ik van jongs af aan al bij betrokken werd maar wat wil je ook als je mem een van Wieren is. Het kaatsen werd voor mij al snel een drive. Om op 8 jarige leeftijd te mogen blokje lopen bij de heren HO was voor mij een hele eer. Daarna heb ik bestuurlijk eea betekend voor de KV en thans ben ik nog steeds achter de schermen actief.

Maar dit jaar ben ik ook actief bij het dorps huis. Een nieuwe tak van sport, onbekend terrein voor mij en dan is het ook best wel eng. En dan ben je mede verantwoordelijk voor de reserveringen en heb je contact met een divers aan klanten met allen hun eigen wensen. En dan sta je ineens achter de bar, terwijl mijn ervaring meer voor de bar ligt. Maar als je een aantal maanden hebt meegedraaid, dan denk je van: "dit lukt mij" en dan heb ik hetzelfde gevoel als dat Suzanne had toen ze goed won. Dat is mijn drive.

Iedere marsumer moet voor zich zelf bepalen waar zijn of haar drive ligt. Daar kan ik niet over oordelen. Maar wat ik wel weet, is dat het dorp Marsum er zo'n behoefte aan heeft om de mienskip in stand te houden. Wat zou het mooi zijn dat wij hier volgend jaar weer in de kerk bij elkaar komen. En dat we dan kunnen zeggen dat we weer goud hebben gewonnen. Dan, omdat we met zijn allen, ieder naar eigen kunnen, de Mienskip nog sterker hebben gekregen. Dat is mijn wens en drive voor het komend jaar.

Ik had het zo net over een prachtige moment, wat ook prachtige momenten zijn, zijn de geboortes van babys. Ik wil jullie meenemen naar de geboortes van dit 2018 in Marsum

Het leven betekent ook dat er mensen ons ontvallen. Ook dit hoort bij het leven. Ook hierin wil ik jullie meenemen